Spetsiaalne fond
ENSV Riiklik Teaduskogu
SP 2443
EP 723

PÄÄSTEARMEE AMETLIK HÄÄLEKANDJA EESTIS

SÕJAHÜÜD

EDWARD HIGGINS, KINDRAL — WILLIAM BOOTH, ASUTAJA — GORDON SIMPSON, TERRIT.-KOMANDÖR

Nr. 19 — VEEBRUAR 1931 — 3. AASTAKÄIK

Mine ja tee sina nõndasamuti.

Aga Jeesus ütles käsutundjale: Üks inimene läks Jeruusalemmast alla Jeeriku poole ja sattus röövlite kätte; kui need tema riided said ära riisunud ja päälegi hoopa annud, läksid nad ära ja jätsid ta pool-surnult maha.

Aga üks preester läks kogemata seda teed alla, ja kui ta teda nägi, läks ta mööda; Ja nõndasamuti ka üks leevit: kui ta sinna paika sai, tuli tema ja vaatas ja läks mööda.

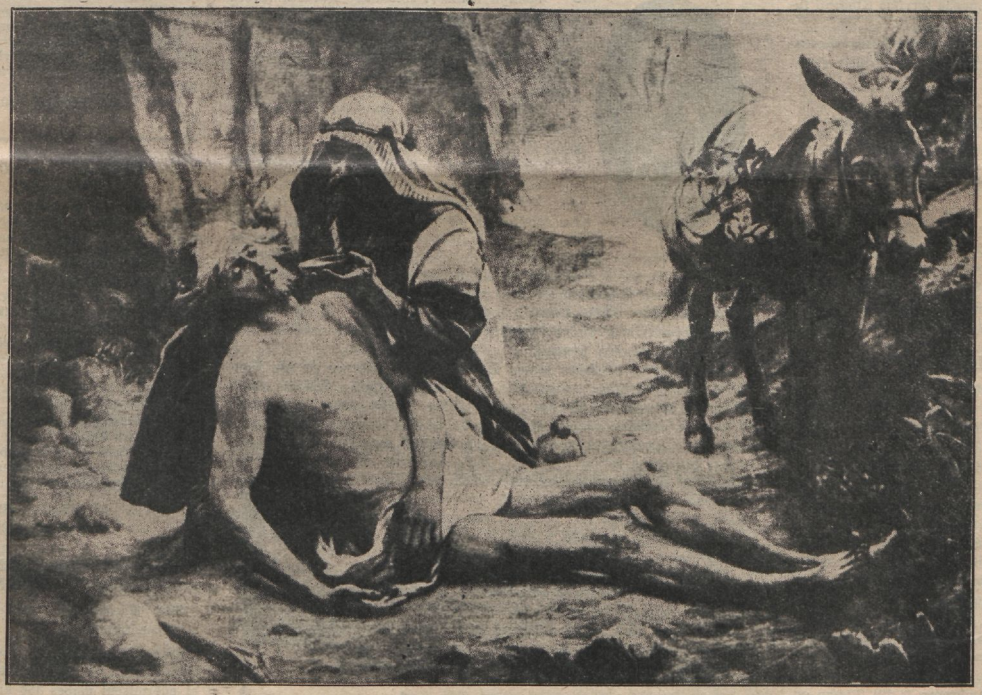

Aga üks Saamaria mees käis seda teed ja tuli tema juure; ja kui ta teda nägi, sai tema süda haledaks.

Ja tema astus ligi ja sidus tema haavad kinni ja valas õli ja viina sisse, tõstis ta ka enda looma selga, viis ta öömajale ja kandis hoolt tema eest.

Ja kui tema teisel päeval ära läks, võttis ta kaks teenariraha välja ja andis perémehele, öeldes: Kanna hoolt tema eest, ja mis sa üal veel peaksid kulutama, seda tahan ma tagasi tulles sulle maksta.

Keda sa nüüd neist kolmest arvad olema selle ligimese, kes röövlite kätte oli sattunud?

Aga tema ütles: Selle, kes tema pääle halastas. Siis ütles Jeesus tema vastu: Mine ja tee sina nõndasamuti. (Luuka ev. 10:30—37).

PÄÄSTEARMEE
Rahvusvaheline Pääkorter, London
Territooriumi pääkorter
Riga, Matisa iela 13, 6.
SÕJAHÜÜD Veebruar 1931

Üldsekretäri märkused.

Veebruar 1931.

Juhtmõte veebruari kuuks.

Ära nõua endale ülesandeid võrreldes oma jõuga. Tarvita jõudu võrreldes oma ülesannetega.

Kindral.

Kindral ja proua Higgins juhatasid hiljuti väga edukat sõjakäiku Brüsselis (Belgias), kus teda aitasid diplomaadid ja mitmed valitsuse tegelased. Koosolekud olid hästi külastatud ja oli 40 otsijat. Ühenduses päästmissõjakäiguga Sheffield'is (Inglismaal), toimetas Kindral 200 uue sõduri truudusvande andmist, ning sääl oli 135 hinge. Linnapää tervitas Kindrali tulekut linna.

Paluge, et õnnistused Kõigevägevamalt Jumalalt hingaksid meie Juhatajail.

Territooriumi komandör.

Nagu teatatud mujal, oli meie Juhatajal tegev kuu. Ta külastas hiljuti Briti ja Rootsi esindajaid Riias ja võeti vastu Eesti Riigivanema poolt, kus Tema Kõrgus väljendas oma huvi ja hinnangut Päästearmee töö vastu, mida ta näinud Saksamaal, Prantsusmaal ja Rootsis, nii hästi kui ka Eestis. Meie jatkame, et aidata oma Juhatajat usu ja palvega.

Isiklikud asjad.

Ensain Hart, kes on teeninud enam kui 6 tegevat aastat Lätis, sai uue käsutuse Päästearmee Pääkorterisse Kinnituse Tegevusse Londoni, nagu sellest kirjutatud mujal lehes. Ta on hästi tuntud igale ohvitserile territooriumil, samuti ka mitmele seltsilisele, kes tunnevad tema puudumist.

Olen kurb teatades, et kapt. Muzikant ja kapt. Hamburger on mõlemad haigete nimestikus. Palume nende tervenemise pärast. Ensain ja pr. Granholm ja ka proua kapt. Cislak olid haiged, aga nüüd nad on paremad. — Need, kes on terved, tänagu oma tervise eest!

Ensain Ambrosen ja ltn. Eiman on väga tegevuses samariitlise tööga, samuti- ka ltn. Blees Tartus. Sääl on väga õnnistusrikas töö. Aidake neid oma palvetes.

Rahvuslik üleskutse.

Kutsutakse üles iga sõdurit ja nekrutit ühistööle ohvitseridega, et koguda raha, mis nii hädasti tarvilik tööle Eestis.

Lugege ja levitage „SÕJAHÜÜD'u".

Eesti Riigivanema hää arvamine Päästearmeest.

Meie territooriumi komandör, kol.-ltn. Gordon Simpson oma viibimisel Eestis 16.—19. jaan. külastas Eesti riigivanemat härra Strandmani, kellega komandöril oli jutuajamine Päästearmee sihtide, töö ja väljavaadete üle. Härra riigivanem võttis vastu komandöri lahkelt ja kõneles väga hääd Päästearmee tööst. Ta ütles, et on juba varemalt tutvunenud Armee tööga Saksamaal, Rootsis ja Prantsusmaal. Kõneluse lõpul ütles härra riigivanem kokkuvõtlikult järgmised sõnad:

„Mul on hää meel, et otsekohe Teilt tundma õppida Päästearmee põhimõtteid ja sihte. Loodan, et see hää töö leiab kindla aluse ja levib ka Eestis. Olen Päästearmeest ainult hääd kuulnud, ja olen valmis Teie tööd toetama ning Teile abiks olema."

ÜLESKUTSE ABI PÄRAST.

PÄÄSTEARMEE TERRITOORIUMI KOMANDÖRI POOLT.

Mu armsad sõbrad!

Päästearmee Eestis tegutseb mitme probleemiga niihästi sotsiaalse kui vaimuliku iseloomuga. Selle kuu „Sõjahüüu" väljaandes, Päästearmee ametlikus lehes, võib leida informatsioone tema printsiipide ja meetodite kohta, samuti ka teateid Armee tööst, mida tehakse juba Jumala õnnistusega.

Selle kirja otstarve on teha teatavaks ta praegust tarvidust, mis sisaldab eneses mehi, naisi ja raha, et arendada tööd, mis on alatud.

Senini olime ärarippuvad perioodiliselt toetavate kaastundlike sõprade piiratud arvust, kellega olime võinud saada ühendust, ja ka vabatahtlikult ohverdatud vaeste sentidest, kes on hinnanud kasu, mida nad saanud meie teenistusest. Nende piiratud fondidega ebakindlaist allikaist ja Rahvusvahelisest Pääkorterist Londonist saadud rahaga, mis saadetud eriti meie Pääkorterile ja ohvitseride õpetamisele, oleme sunnitud kohtama raskete kohustustega, mis meie pääl. Need tulevad siiski kiiremini kui võime tegutseda ja võtavad meilt rohkem raha kui võime saada just praegu.

Praegu meil on kolm jaama Eestis: kaks Tallinnas ja üks Tartus; nendes juhitakse vaimulikku ja sotsiaalset tööd. Hiljuti avati Tallinnas, samuti ka Tartus samariitline punkt, mis tegutsevad ühenduses ülalnimetatuga. Säält on 12 ohvitseri ülalises ühenduses vaestega ja puudustkannatajatega: külastavad nende kodusid ja annavad igasugust tarvilikku abi. Meie tulevane edu ja kavatsused vaimulikul ja abiandval alal, mis on nii edurikkad välismail, oleneb palju sellest toetusest, mida meile antakse. Et kohata praegusi tarvidusi, meie vajame Kr. 5000.—, ning olen kindel, et meie sõbrad ja teised, kellele me pole teinud seni üleskutset, tulevad suureliselt meie poole.

Teadmine teie praktilisest huvist julgustab inimesi veel suuremale andumusele vaeste ja õnnetute huvides, sääljuures aidates edendada maa vaimulikku ja ainelist varandust.

Annetusi võib saata otsekohe mulle ülaloleval aadressil, või keegi meie ohvitseridest tahab tulla teie juure.

Teiega ühendatud Jumala ja inimeste teenistuses,

Gordon Simpson

Territooriumi komandör.

Päästearmee 1931. a. korjandus
veebruaris ja märtsis.
Aidake meie tööd!
Toetage meid!
Lugege ülaltoodud üleskutset ja teadaannet 8. lhk.!

Mõnda Armee üle.

TEMA VALITSUS.

Iga salvatsionist peaks omama kindlat teadmist Päästearmee valitsuse kohta ja tal peaks olema selge arusaamine printsiipidest, mis kuuluvad sinna.

Asjaolu, et Armee on alati kohustatud tungima pääle sõjas kurjadele vaimudele, nõuab, et tema tegutsemine oleks jõukas, vapper, korralik ja otsustav, kui ta ettevõte peab olema edukas.

Vahvus ja vägi, millega iga organisatsioon võib viia edasi oma tööd, on proportsionaalne tema valitsuse jõu ja energiaga. Sellepärast vajab Armee tugevat valitsust.

Päästearmee valitsus on tulnud, et sarnaneda sõjaväelisele korrale, ilma et ta juhataja oleks pannud tähele või võtnud seda vastu esimesel juhtumisel. See sõjaväeline korraldus on näidanud ise ennast kõige kohasemana, et valmistada käske ja tungida pääle. Ta on tuttav kõigi juhtimistega, mida tunnevad inimesed, ning sellepärast on ta korralikum, jõukam ja energilisem kui ükski teine.

Armee valitsus ei korraldatud mitte mõne valmistatud plaani järgi või kopeeritud mõnest muust organisatsioonist. Armee Asutaja oli juhatatud aegajalt sarnasest valgusest, mida võib saada:

Piibli printsiipidest ja praktikast.

Meetoditest, mida usulised juhatajad on võtnud vastu minevikus.

Mõttest Jumala igapäevasele hoolitsemisele.

Püha Vaimu otsekohesest juhatamisest.

„SÕJAHÜÜD" — SÕNUM KRISTUSEST.

Mina isiklikult loen „Sõjahüüdu" suurima huviga, kauneid jutustusi, milles kirjeldatakse Jumala piirita häädust. Majast majja, korterist korterisse astudes selle aulise sõnumiga, on minu siht olnud, kanda seda rahva hulka kui rõõmusõnumit. Paljudel kordadel võin anda oma isikliku tunnistuse, vastuseks mitmetele küsimistele: Mis tähendab päästmine? Kuidas omada päästmist? ehk: Kuidas elatakse päästetult? Rõõmuga kuulevad inimesed isiklikku tunnistust nende asjade üle.

Minu armsad kaasvõitlejad, teeme rohkem kui kunagi ennem, et suuremaile hulkadele ulataks rõõmusõnum Kristusest. Jumal õnnistagu, et „Sõjahüüd" oleks õnnistuseks rahvale.

VLAD. MUUL,
ltn., Tallinna II korpuses.

KÕRTSMIK TASUS PÄÄSTESÕDURI ÜLIKONNA.

Siin järgneb ühe ümberpöörnud seltsilise tunnistus:

„Eile õhtul maksin kõrtsmikule oma viimase võla. Üldse oli mul kuni pöörmiseni umbes 150 krooni võlga. Kui ma tõin talle raha, naeratas ta ja ütles: „Kuule, vennas, võta see raha endale. Ma olen väga rõõmus, et astud Armeesse. Telli endale vaid univorm, ja arve saada minule. Olen väga uhke, kui maksan selle eest."

See inimene teenib raudteel. Varsti pärast ta astumist Päästearmeesse, tervitas teda juhataja ja ütles, et ta pole iseenda sarnane, ta polla enam kaua lõbus, nagu seda varemalt juhtus üsna sageli temaga.

Piibli nurk.

Kas võib öelda „mina tean"?

Kirjutanud kol.-ltn. proua Carpenter, Austraalia.

„Ja maa oli tühi ja paljas, ja pimedus oli sügavuse pääl, ja Jumala Vaim oli lehvimas vee pääl."

1. Moos. 1, 2.

Jumala Vaimu ülesanne on alati korratusse tuua korda, pimedusse valgust, kindluseta olekusse kindlust, ja püsivat vaimulikku seisukorda sinna, kus tundmine ja tahtmine valitsevad selguseta.

Kas ka sinu vaimulik seisukord sarnaneb esimesele maale? Kas see ei ole kujuta, kui võrrelda seda kindla vaimuliku eluga, mis on teistel sinu tuntud ristiinimestel? Sul puudub see rõõmus teadmine päästmise üle, mis on neil. Takistamata valguskiirte asemel on sul nii palju pimedusvarje. Püha Vaim töötab järeleandmata sinu juures, lehvides Jumala loodud sügavuste üle sinu südames, et ära pöörata seda rahulolemata seisukorda, et üles tõsta sinu vaimulikku elu, et Isa ise selle kohta võiks öelda, et see on „hää", et Tema võiks öelda sinus sedasama, mida Tema ütles mõne oma sulase kohta vanal ajal: „see kõndis minu ees täieliku südamega."

Inimene peab niisama kindel olema oma päästmise üle pattudest kui oma olemasolu üle. Piiblis ei leidu ühtki alust „ma loodan"-usule; kõik, mis päästmise kohta käib, on selge, võimalik ja salgamata.

„Seda olen ma teile kirjutanud, kes usute Jumala Poja nime sisse", kirjutas Johannes usklikele, „et teie teate (mitte mõtlete, mitte loodate, ja isegi mitte usute, vaid **teate**), et teil on igavene elu." Need märkused on nii selged, kui selged nad iganes võivad olla. Lase see maksev olla enese kohta, ja sul on igavene elu, siis tead sa seda niisama selgelt, nagu esimesed ristiinimesed, kes rõõmsalt läksid vastu lõvidele ja astusid tuleriitadele, et ainult seda kindlustada endile. Sinu kindlat teadmist ei saa siis ükski kõigutada, ei inimesed ega kuradid, ei teiste kohtumõistmised ega isegi kahtlused. Sa naerad kõikide püüdmiste üle, röövida sinult seda teadmist.

Loe, mida Johannes omas kirjas ütleb: **„meie teame"** ehk **„tunneme."** Johannes ei pane ennast mõnele eriliselt kõrgele vaimulikule astmele ja ei ütle „mina tean seda." Kuid tema ühineb nii loomulikult teiste jumalalastega, nagu seda lihtsat tõde päästmise üle peaksid kõik teadma. „Meie teame, et oleme Jumalast"; „meie teame, et Jumala Poeg on tulnud"; „teame, et nende palvete pääle saame, mis Temalt oleme palunud"; „sääl juures meie teame, kui jääme Tema sisse, ja Tema meie sees"; „meie oleme ära tunnud ja

(Lõpp 4. veerul.)

EMADELE JA KODULE

Territooriumi koduühingu sekretäri juhatusel.

KODU HUKUTAJAD.

Jutustus kolmest kurjast vaimust.

MEIE tahame hukata kõik". Need julged sõnad olid maalitud kuskile, kust juhtusin mööduma ühel päeval. Mõtlesin: „Ma vististi eksisin. Mu silmad petsid mind. Kindlasti üks äri ei või teha sellist kuulutust." Mu uudishimu kasvas, ja ma läksin tagasi sama teed, et võiksin näha veel kord. Tõsi küll, sõnad olid kirjutatud suurelt ning selgelt: „Meie tahame hukata kõik." See oli ühe seltskonna lööklause, kelle ülesanne oli hävitada kõlbmata ehitisi.

Tulnud koju, valmistati lõunat. Tundsin end vähe väsinuna ning istusin mõneks hetkeks, et puhata ja mõelda järele, kuni liha ja juurvili kees.

„Meie tahame hukata kõik." Sääl tulid jällé need võõrad sõnad, et mind püüda. Ma vaatasin ümber, et näha, kes olid rääkijad, ja oma imestuseks nägin kolme väikest kurja vaimu, hoides kinni üheteise käest, tantsimas minu tooli ümber. Küsisin: „Kes olete?" „Olen Ägedus", vastas kuri vaim nr. 1, „mu ülesanne on hukata inimeste elu ja kodu, ning pean tunnistama, et olen väga edukas. Minu meetod on äritada üles inimesi väikeste asjade üle ja „puhuda üles" kergesti. Tegutsen meestes, naistes, poistes ja tüdrukutes; eriti armastan töötada perenaise kaudu, sest ta aitab mind minu töös lõhkuda valmistamisel kodus. Ma julgustan perenaist olema kannatamatu, kui ta mees tuleb hilja lõunale, ma sunnin teda mitte kuulama põhjust, vaid andma temale „sinise silma" selleasemel, et suudelda teda teretamisel.

Näis, et Ägedus tahtis jatkata, aga teda segas kaaslane, kes seletas, et tema nimi on Laiskus. Pöörasin oma tähelepanu kolmiku teisele liikmele, küsisin, mis on tema töö. Ta naeratas ja ütles: „Ütlen inimestele, et nad ei töötaks, kui nad ei tunne nii. Jäta seda mõnele teisele, või jäta ta tegemata! Ma ei näe selles mingit mõtet, väsitades end tööga. Mina ka olen huvitatud eriti koduhoidjast, sest tean, et halvasti keedetud söögid, korraldamata voodid ja puhastamata toad on põhiomadused hukkuvale kodule."

Võisin näha, et kolmas isik kolmikus igatses väga rääkida oma ettevõttest. Tä nimi oli Preili Majapidaja, nagu ta ütles mulle, ja tal on oma (võla) arvel palju hukkunud kodusid. Ta ei usu rahakorjamisse, ei mingisugusesse süsteemi. „Mõned kavatsevad oma tööd ette, nii et võivad teha palju ühel päeval, ja teevad oma tööd perioodiliselt läbi ja läbi. Olen täiesti vastand sellele", seletas ta mulle. „Võiksin rääkida teile palju oma edust", jatkas ta, „mitmel juhusel olen ajanud taga, et kodupidaja võtab oma mehe palgast ja ostab seda, mis tahab, selleasemel, et osta, mis tarvis. Olen näinud neid alluma vabatahtlikult minu ettepanekutele. Võiksin rääkida mitmest, kes tegutsevad minu nõuande järele, korraldades peosid nädala algul ja nälgides selle viimastel päevadel. Ning sääl on teised — — —."

Vesi katlas kees üle pliidalt minu ümber, ning mu võõrad külastajad kadusid. Tundsin end tänulikuna, olles neist vabana, ehk küll nende kõne pani mind mõtlema.

Armas pereema, on mõni nendest igatsemata külastajatest tulnud sinu koju? Kui nii, siis vabane neist kogu jõuga, sest kui lubad neid tulla sisse, nad teostavad oma ettevõtte ja hukkavad su õnneliku kodu.

Naiste kööginurk.

2 JUUSTUSÖÖGI RETSEPTI.

100 gr. makarone, 50 gr. võid, 75 gr. kuiva riivitud juustu, ½ teelusikat soola, natuke pipart, ½ tassi piima.

Makaronid murda väikesteks tükkideks, panna kastruli piima ja natuke vett, keeta kuni pehmeks saavad, siis vedel ära kallata. Palavatele makaronidele lisatakse juure või, sool, pipar ja peaaegu kõik riivitud juust. Panna vormi sisse, üle puistata ülejäänud riivitud juust ja mõni aeg küpsetada palavas ahjus, kuni päält prunniks tõmbub.

VÄIKESED JUUSTUPIRUKAD.

2 muna, 50 gr. juustu, 25 gr. võid, pipart ja soola, taigen.

Juust tuleb riivida, panna kastruli ja vikkamisi sulatada, siis panna võid, pipart ja soola ja hästi läbiklopitud munad. Segada seda segu nii kaua, kuni see jääb paksu hapukoore sarnaseks, siis jahutada. Taigen tuleb õhukeselt välja rullida, lõigata ümmargused tükikesed, alustassi suurused, iga tükikese pääle panna lusika täis jahtunud segust, keerata kokku pooleks, ääred määrida klopitud munaga ja neid hästi kokku litsuda, et nad koos hoiduksid. Päält määrida ka klopitud munaga ja küpsetada palavas ahjus kümme minutit. Lauale antakse palavalt.

Piibli nurk.

(Algus 1. veerul.)

uskunud seda armastust, mis Jumalal on meie vastu"; „sest tunneme meie, et meie Tema sisse jääme ja Tema meie sisse"; „meie oleme tunnud ja uskunud armastust, mis Jumalal on meie vastu"; „sest tunneme meie, et Tema meie sisse jääb"; „meie teame, et meie surmast oleme tulnud elu sisse"; „meie tunneme, et oleme tõest."

Kas sina ka tead seda? Kas oled lubanud lõpetada oma puhastuse ja rahu loomise tööd omas südames, või leiad, et kahtlus, kartus ja patt alati veel uuesti sinu hingesse toob korratust ja sa uuesti ja uuesti kahetsed ning püüad kooskõlla astuda, Tema tahtmist enese sees läbi viia?

Jumala Vaim alati lehvib sinu üle ja tahab sind aidata, sind õpetada, sind viia edasi ja lõpetada sinu päästmistööd, et sa hakkaksid arenema ajalikult ja igavesti. Sa ei või iialgi kasvada vaimulikus elus, enne kui sa pole selgusele tulnud oma enese seisukorra üle.

Piibli „lootus" on „kindel", „elav lootus" ja mitte sarnane vabisev, mille üle mõned kõnelevad, kes endid nimetavad ristiinimesteks, ja kes on ainult kahtlusega täidetud. Usu Jumalat piibli õpetuse järele ja tee oma lootus kindlaks, kuni selle ebakindla levitamise asemel sinult kõlaks Pauluse hõiskehüüd: **„Ma tean, keda ma olen uskunud."**

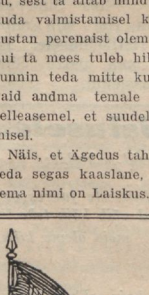

Päästearmee sümbolid.

Lipp.

PÄÄSTEARMEE sümbol on nähtav esitis Päästearmee mõnest aluslikust printsiibist või õpetusest. Lipp on Päästmissõja pääletungi tundemärk ja näitab tähtist vaimulikku tõde, mille all on kogu Päästearmee tegevus. Igal kolmest lipuvärvist on oma tähendus.

Punane näitab Jeesuse Kristuse verd; kollane tähendab Püha Vaimu tuld ja sinine esindab veres pestud hingede puhtust. Armee lippu ei või alandada iialgi, teda ei või lasta langeda ega panna „poole masti." Näiteks, kui Armee Asutaja suri, lipp lehvis edasi kõrgel Rahvusvahelise Pääkorteri ehitusel.

Armee lipp on salvatsionistidele püha. Ta näitab kõrgele rajatud printsiipe ja tuletab meele Jumala ümberkäimist inimestega minevikus. Maal, linnas, korpustes ja asutustes ning rohkem kui kaheksakümnes maas võib näha lippu, tema sümbolilisi värve sama hästi kui ta püha tegutsemist, näidates iga sõduri lojaalsust ning armastust.

Palutakse selle lehe lugejate palveid, et Jumal õnnistaks neid, kes juhatavad seda ja trükitud artikleid.

Peaks keegi lugejaist olema raskustes, mis ühenduses nende vaimuliku seisukorraga Jumala ees, või kui on mõni muu raskus, milles igatsetakse abi, soovitame kirjutada territooriumi komandörile, kolonelleitnant Gordon Simpsonile, aadress: Riga, Matisa iela 13, dz. 6.

Kõigele ühendusele võib vaadata usaldusrikkalt.

Kutse kandidaatidele.

(Kindral Bramwell Boothilt.)

Uuesti ja uuesti tõuseb küsimus südameis, kes endid tervelt on annud võitlusele: „Keda meie läkitame ja kes läheb meile?" Alati on vajadus inimeste järele, keda võib tarvitada Jumala auks ja inimeste kasuks. Meie kutsume neid üles ette tulla ja endid andma teenistusele Päästearmeesse. Meie kutsume neid üles teha seda armastusest aetuna. Armee ei tööta mingisugust tasu ehk palka. Maailma väljavaated on nii väga väikesed, kuid väljavaated läbikatsumistele, hädadele ja raskustele on nii väga suured.

I.

Kasvatada juhtideks meie tahame noortsugu, kes valmis on raskele võitlusele. Jumala väehulkadele on nii väga tarvis sõdureid, kes välja kannatavad lööke, ei karda haavamist ja puudust ega ei tagane. Sõdureid, keda ükski asi ei hirmuta, keda ei saa ära osta ja kes kannatavad süüdistusi, häämeelega kannavad risti, ei karda häbi ja peavad vastu lõpuni. Sarnane vaim on rohkem väärt kui kõik, mida võib osta raha eest ja omada haridusega. Üks gramm tõsist valmisolekut võitlemiseks on rohkem väärt kui tonni täis soove, et näha võite. Seepärast ei kurvasta meie selle üle, kui meie esimesed ohvitserid maailma silmas on harimatud ja arenematud — kui nad aga armastavad võitlust hingede eest ja kannavad elava Jumala väes raskusi, hädasid ja pettumusi.

II.

Kõigil on teada, et meie vajame vägede suurenemist. Kogu põrgu seisab valmis võitlusele, et hävitada inimhingi. Peeltsebul, suur hävitaja, võitleb elu ja surma pääle suurte ja välkestega, keda meie väga igatseme päästa. Siin toon ette mõned tema sõjavägede juhtidest nime järgi. Igaüks nende seast võitleb vahvasti, ei, igaühe nende üle võib öelda, et nad seisavad väljatõmmatud mõõgaga, mis on verine ja millega nad juba on tapnud:

Lihahimu.	Vale.
Viha.	Uskmatus.
Kirg.	Enesearmastus.
Abielurikkumine.	Halastamatus.
Pettus.	Truudusetus.
Lõbu.	Raha pääle mängimine.

Kümned tuhanded Päästearmee seltsilised on juba välja läinud meeleheitvasse võitlusesse nende hukkuvate veteraanidega. Igapäev mõni vaene vang saab vabastatud. Kui meie tahame jatkata ja saada võitu, siis on meil tingimata abi tarvis. Mis meie vajame kõige rohkem, on tõsine julgus ja kartuseta abilised — mehed ja naised, kes ei hädalda, kui aga kurjuse väed saaksid tagasi löödud, saatana röövitud ohvrid ära kistud tema käest ja põlenud haavad kustutatud Jeesuse veres.

III.

Kas Jumal tahab sind?

Pane see küsimus enesele ette, ja sa võid seda vastata.

Ma usun, et Tema kutsub kedagi, kes täna loeb neid ridu.

Ära ütle: „ma ei kõlba." Tuleta meele Moosest, väikest leitud last, kes sai suureks jumalameheks, tuleta meele Taavetit, väikest karjapoissi, tuleta meele Teborat, naist, kes sai kindraliks Jumala sõjavägede üle, tuleta meele Kiideoni maa töölist, Tehvanust, Peetrust — kalapüüdjat, Matteust — tolliametnikku, Paulust — teadusemeest, ja ära ütle „ma ei kõlba!"

Tule ja ühine **vabastajaga!** Tema läks välja päästma. Mida see ka ei maksaks. Tema võitles suurt halastuse võitlust inimeste eest kuni lõpuni. Tule ja ühine Temaga. Jäta kõik maha ja võta julgust seda nüüd teha. Usu Jumalasse ja too Temale kõik oma ihu ja hinge jõud, et aidata Teda üles tõsta Jeesust troonile.

KRISTUS — PATU ILMUTAJA.

„SA PANED MEIE TEADMATA PATU OMA PALE VALGUSE ETTE." (Laul 90:8.)

Teadmata patud, millest siin räägitud, on patud, mis teadmata meile endile. Nad võivad olla täiesti silmapaistvad teistele. On väga raske näha „iseennast nii nagu teised näevad meid." Mõni mõtleb, et on teisiti. Tihti öeldakse inimese kohta: „Ta teab ise kõige parem oma meelt." Aga see pole tõde igaühele. Iga inimene teab kõiki asju parem kui iseennast. Ma rändan enne kogu maailma läbi, ning siis jõuan oma koju. Ma vaatan loodusvalgustele: nad ilmutavad palju, aga mitte mind. Vaatlen ajaloo-valgust — see peegeldab minu hinge, kuid ma ei tunne iseennast. Ma uurin ühiskonda, tema valgust; ma näen pilti oma patust, aga ütlen: „Millised hirmsad inimesed nad on: olen rõõmus, et ei ole nende sarnane." Meie palume sageli: „Saada mulle oma valgust ja oma tõde." Aga ma ei arva, et teame, millist valgust vajame kõige enam. Meie kujutleme, et meie suurem teadmatus, kate on tuleviku kohta.

Ükski ei või näha oma pattu vaadates sellele; ta võib näha seda ainult, pöörates pilgu sellelt. Ainult nähes puhtust, võin näha oma mustust. Ma ei leia iialgi, et mul on halvad riided, kuni mu Isa toob mulle parimad rüüd. Ma iialgi ei tea, et minus on lahkhelid, kuni Isa maja ilmutab mulle oma muusikat. Ma iialgi ei tunnista, et olen näljane, kuni mu Isa ütleb: „Sööme, joome, rõõmustame!" Ma iialgi ei ole tõetundmisel, et olen kadunud, kuni mu Isa hüüab: „Seesinane mu poeg oli surnud ja on jälle elavaks saanud; tema oli kadunud ja on jälle leitud."

Oh Jeesus, ma vajan kõige päält Sind. Ainult Sinu juuresoleku-valgusel näen oma pattu. Kuidas võin ma tulla tõetundmisele oma puuduste üle, kui ei ole Sinu täiust! Kui Sina tõstad mind, tunnen ma oma valu. Ma janunen vaid Sinu vee läheduses. Ma nutan Sinu naeratuse ees. Ma põlgan iseennast nähes Sinu armastust. **Sinu rist viib mind oma „mina" ristilöömisele.** Ma õpin tundma oma pattu Sinu valguse juuresolekul.

Kristuse kutse teenistusele.

Aga nemad ehmatasid veel enam ära ja ütlesid isekeskis: „Kes siis võib õndsaks saada?"

Aga Jeesus vaatas nende pääle ja ütles: „Inimeste juures on see võimata, aga mitte Jumala juures, sest Jumal võib kõik teha."

Ja Peetrus hakkas temale ütlema: „Vaata, meie oleme kõik maha jätnud ja oleme Sinu järel käinud."

Aga Jeesus vastas ja ütles:

„Tõesti, mina ütlen teile, ei ole kedagi, kes koja, ehk vennad, ehk õed, ehk isa, ehk ema, ehk naise, ehk lapsed, ehk põllud minu ja armuõpetuse pärast on maha jätnud. Kes ei peaks saama sajavõrt nüüdsel ajal kodasid, ja vendi, ja õdesid, ja emasid, ja lapsi, ja põldusid tagakiusamistega, ja tulevas ilmas igavest elu. Aga palju, kes on esimesed, peavad viimsed olema, ja kes viimsed, esimesed." (Mark. 10:26—31.)

Sõna ristist

on jõleduseks neile, kes hukka lähevad, aga meile, kes meie õndsaks saame, on see Jumala väge. 1. Kor. 1:18.

Rahvusvahelised uudised.

Saksamaa. Detsembri kuu jooksul avati territooriumi komandöri ja proua Friedrichi poolt Armee uus „Meeste kodu" Viennas, kuhu kindral saatis oma tervitustelegrammi, mida hinnati väga kõrgelt. Kodus on ruumi 600 mehele, ja ta täidab linna suurt tarvidust. Juures viibisid ka Briti ja Ameerika esindaja ja palju teisi kõrgemaid isikuid, kes näisid olema vaimustatud.

Norra. Meie elupäästelaev „Katarina Booth", mis asub praegu Soomes, sõitis merel detsembri alul suure tormi ajal, mil tuli tugev laine ja viis peaaegu kaks meest laevalt. Kui laine möödus, küsis kapten, kes tundis, et midagi pidi olema korratu, mis on viga. Järele vaadates leidsid nad, et oli pragu, kust vesi voolas kiiresti laeva. Ta katsus, et kuidagi saada võimalikult ruttu kaldale ligemale enne kui ta vaob, oli just veetõus, ja nii ta ei läinud kaduma. Laeva päästmisele vaadatakse kui suurele tööle.

Ainult mõni päev enne seda oli kaptenil ja tema laevkonnal võimalus päästa neli meest surmast ühelt mootorlaevalt.

Ida-Austraalia. Väga huvitav osa tööst Sydneys on tuntud kui „Rända ja Abi." Kahel ohvitseril on muu töö seas ülesanne kesk-raudteejaamas; kohatakse pikamaa ronge, et aidata mõnes vajaduses linna saabuvaid naisi, kes on võõrad linnale. Meie tööd hinnatakse väga kõrgelt, ja inimesi on aidatud suurel määral nende tarvidustes ja suurtes hädades. Siin näide sellest:

Ühel hommikul leidis ohvitser ühe naise suremisel raudteejaamas. Ta oli kaetud õhukese kattega ning tema kaasas oli tema käli, kes oli tegelikult ilma pennita. Ta oli toonud naise kaasa maalt, et viia teda kuskile sanatooriumi, kuid jõudes Sydneysse, sai ta teate, et rong erilise haigevaguniga läheb alles mõne tunni pärast. Mõlemad olid nälgimas ja ootasid toitu. Ohvitser andis haigele naisele piima ja valmistas meest võtma oma hommikueinet. Siis läks ta raudteevalitsusse ja palus lisada juure erilise vaguni ühele varasemale rongile, silmas pidades naise rasket seisukorda. Siis telefoneeris ta sanatooriumi, et nad saadaksid auto naisele vastu. Käli tänumeel oli väga liigutav.

Minu töö.

Trumm jutustab:

Bumm! bumm! bumm! Minu töö on teha ennast kuuldavaks. Hooletu patune peab kuulma mind, kui ta läheb mööda tänavat, unustades oma kohustust Jumala ja inimeste vastu. Tema peab hakkama mõtlema Jumalale, taevale, põrgule. Ma pean saatma oma lööke tema hinge-sügavusse, kuni ta tunneb surmavarju hingavat enda üle, kuni ta kuuleb musta igavese vee tulemist tema üle, kuni ta tuleb tõetundmisele oma raske patukoorma üle, mis tõmbab teda alla, alla, alla igavesse hukatusse.

Bung! bung! bung! Vaene joodik, kes paneb oma vaevaga kogutud palga ja mehelikkuse likööri-klaasi, peab kuulma mind. Ma pean kutsuma teda välja, ära tema kärarikaste seltsiliste hulgast, pean juhata-

ma edasi saalini, et ta võiks leida Päästjat. Või võib olla ta leiab mind, põlvitades minu kõrval vabaõhukoosolekul.

Tap! tap! tap! Vaene mees sügavas kahtluses, kes kavatseb lõpetada oma elu, peab kuulma mind. Ta peaks tundma iga löögiga, et ta on toodud ligemale vabastamisele, aga kohutavale kohtumõlstmisele, kui ta täidab oma tumeda kavatsuse. Iga löök peab tuletama meele temale Üht, kes koputab tema südameuksele naelaga läbistatud käega ja ootab täieliku vabadusega oma ettepanekul.

Rat-a-tat! rat-a-tat! rat-a-tat! Pean tegema end kuuldavaks lastele. Poisid ja tüdrukud peavad kuulma mu häält, peavad jälgima mind marssides, peavad tulema saali ja kuulma lugusid laste Sõbrast.

Bumm! bung! tap! rat-a-tat! Milline auline töö on minul! Ma toon neid sisse — noore, vana, hooletu, joodiku, kahtleva. Ükskõik kus nad kuulevad mu häält, nad teavad, et võivad leida teed Elule, Lootusele, Õnnele ja Taevasse. Bung! Milline ülesanne on minul!

Meie töö Jaapanis.

Komandör Yamamuro, Päästearmee juht Jaapanis, teatab, et vaatamata suurtele raskustele, mis meie töö toob enesega kaasa sääl maal, on avatud sellel aastal üheksa korpust (misjonijaama).

Kadetikoolis Jaapanis on olemas arv akadeemikuid, nende hulgas arste, kes on valmis võtma üle Päästearmee haiglas hiljuti surnud arsti Matsuda ameti.

TULEGA RISTIMINE.

SÕNA SALVATSIONISTIDELE.

JOHANNES ütles: **„Mina ristin teid küll veega meeleparandamiseks — tema (Jeesus) peab teid ristima Püha Vaimu ja tulega."**

Seltsilised-salvatsionistid, „Olete teie saanud Püha Vaimu, kui teie usklikuks saite?" Olete teie tulega ristitud? Kui mitte, mispärast? Tõotus on selge, „Tema peab teid ristima Püha Vaimu ja tulega."

See on tõsi, et tuleb arvestada teatud tingimustega. Et elaks südames see kõike-puhastav tuli, peab olema valmis loobuma ebajumalaist, igast valdavast patust, igast eneseearmastavast soovist või ilmalikust auahnusest; peab laskma põleda seda tuld südames, olles täieliselt pühitsetud elustavast tulest — pühitsetud iga mõte, iga sõna, iga tegu: välja heidetud selle maailma vürst, selle asemele tulega ristimine, ja Issanda ülemvalitsus südames.

Ilma selle tuleristimiseta oleme abitud, jõuetud, nõrgad, ja nagu surnud oksad — surnud ise ja võimetud teiste suhtes. Kui me kõneleme meestele ja naistele nende pattudest, naeravad nad meid — kurjus nende sees tunneb meie väe puudumist; kuid tulgu see t u l i ja põlastava pilgu ning pilkava naeru asemel, valguvad pisarad silmi ja tõuseb küsimus: „Mehed, vennad, mis peame tegema, et õndsaks saada?"

Tahate seda tuld? Kõike-puhastavat, kõike-pühitsevat taevalikku tuld, valgustades hinge päeval ja ööl, ja varustades meid eluks ja surmaks. Teie peate minema Ketsemane aeda, Kolgatale ja risti juure; kõik pandagu Issanda jalgele. Sääl oota, kuni Issand räägib, kuni omad tõotuse usu läbi, kuni tuleb jõud.

Paljud on näinud metsa põlemist, mis hävitab riismed, putukad ja kõik ettejuhtuva, jättes maapinna sama puhtaks ja paljaks, nagu see alguses loodud. Nõnda on lugu ka hingega; mingu tuli temast läbi ja patu plekk on kõrvaldatud — kõik kurjad soovid on kadunud. Kurjusel pole siis enam aset, kodu ega varjupaika. Auline taevavalgus täidab siis hinge.

See on Püha Vaimu püsiv südames asumine. Ta tuleb nagu päike omas aus, nagu võimas meri jõuküllaselt lainetades, vallutades ja kandes kõike ênda ees.

See on iga jumalalapse eesõigus — olla täiesti päästetud. täiesti puhastatud, ja täiesti pühitsetud ning omada huultel ja südames hõõguvat sütt.

Mehed ja naised surevad meie ümber, minnes taeva või põrgu, ja neid peab päästetama, või nad on kadunud igavesti. Mida teeme meie? Kas oleme ise puhastatud Jeesuse veres? Omandagem selle Püha Vaimu ja tule ristimise. ja selle läbi saame Kristuse tõsiduse, tema südiduse, tema armastuse ja põleva soovi, kiskuda inimesi välja tulest.

Meie ees on lahtine haud. Suur valge aujärg — kuhu ilmume kõik rahvad kohtupäeval — see kõik kohustab, surev maailm kohustab. samuti Päästja läbipistetud külg ning uuristatud käed-jalad. Ta kohustab meid töötama enda eest ja tahab meid ristida selle teenistuse eest.

„Kas olete saanud Püha Vaimu, kui saite usklikuks?" Kui mitte. nõudke tõotatud ristimist just praegu.

Noortele meestele ja naistele Eestis.

Juimesed, inglid ja vaenlased püüavad igal pool spekuleerida tulevikus noort Eestit. Päästearmee saadab välja kutse Eesti rahvuse noortele. Rahvas vajab sind! Suur osa usust sinu ümber on vaene. Tema tugevus on nõrgendatud ilmalikkusega, lihalikkusega ja uskmatusega. See on rutusti liginev tingimus aususest ja pääliskaudsusest ning see ei ole väike hädaoht, et salvatsionistid võivad saada sarnasteks, kes vaatavad ja muretsevad väikeste asjade pärast.

Meie vajame noori mehi ja naisi, kes päästetud patust ülestõusnud Kristuse väe läbi, kelle südamed leegivad Jumala armastusest, et rutata aitama teisi. Tõsta üles oma pää! Vaata tulevikule. Tuhanded targemaist ja paremaist rahvustest vaatavad Päästearmeele kui üleloomulikule usule. Tõuse oma võimalusele. Kadugu iga kartus. Talla pikaldased ja poole-südamlikud mõõdud oma jalgade alla. Unusta mõõdunud eksitused; jäta maha need. Saatan omagu need. Võta enda seisukoht Jumala eest, ja siis tungi edasi ning edasi. Üles lipuga, meie auliste värvidega — kollane, punane ja sinine —Päästearmee vere ja tule lipuga.

Vajatakse ohvitsere ja veel enam ohvitsere. Tahad sa vastata. Kui sa oled kuulnud Jumala kutset, ära viivita, vaid kirjuta Kandidaatide Sekretärile, aadress: Tallinn, Uus Sadama tän. 11-a, Päästearmee.

Kaugel Põhjamaal tarvitavad salvatsionistid sõiduloomaks põtru.

Armee tegevus Ameerikas.

New Yorgis sai Päästearmee elamiseks ühe laeva, mis seati korda kui ujuv abiandmise punkt sadamatöölistele ja madrustele. 1000 meest võivad leida selles ülalpidamist.

Üks kirikunõukogu New Yorgis andis Päästearmeele ühe kiriku söögi väljaandmise kohaks Tenth Avenue (10 tänaval). Tänaval 27 on ehitus, mis naistele ja lastele.

Sellel ajal kui juhtiv komandör Evangeline Booth oli komandöride konverentsil Londonis, saabus temale teade, et New Yorgis 13 Päästearmee söögi väljaandmise kohal 24 tunni jooksul (laupäevast kuni pühapäevani) anti välja 25.000 portsjoni paksu suppi ja 15.000 portsjoni kohvi ühes leivaga puudustkannatajatele. See oli suurim arv, mis seni söödetud sääl ühel päeval.

Meie tõusvale noorsoole.

NOOR VIIULDAJA.

Väike Jakob, kümneaastane poisike, elas ühes oma vana emaga kesklinna suurte uhkete majade keskel väikeses pööningukambris, kuhu ei ulatunud suurlinna toredus ega muretu elu. Juba neljaaastasena pidi Jakob lahkuma oma isast, kes pääle rasket haigust kanti surnuna kalmistule. Raske oli sellest saadik Jakobil ja emal elada. Ema, kes murest murtuna ja pesunaisena töökoorma all otsekui kokku vajus, pidi hooldama ka oma poega, kellest ta lootis kord saama toitjat. Päevast päeva rühkides suutis ta siiski vajaliselt teenida ja ära elada, kuna isast ei jäänud mingit pärandust.

Siiski, midagi ometi pärandas isa oma abikaasale ja pojale. Esiteks, see oli kindel usk Jumalasse ja oma Õnnistegijasse, millega isa läks läbi igaviku väravate õndsate rahusse ja mis oli edasi kantud ka tema mahajäänud omastesse. Kui elumuredes ema mõnikord näis olema murtud, siis tröösti teda väike Jakob lapselikus usus, ja nõnda läksid nad käsikäes läbi raskuste, usus ja võidumeeles.

Teiseks oli Jakobil üsna väärtuslik pärandus oma isalt — vana viiul, millel kadunud isa mängis sageli kurbuse ja üksilduse hetkeil. See viiul rippus kaua pärast isa surma seinal, sest mängija sõrmed ei puudutanud enam jialgi selle keeli, ja poeg Jakob oli liig väike, et võluda välja viiulist helisid. Aga kasvades suuremaks hakkas Jakob juba huvi tundma isa viiuli vastu — muusika vaimuanded näisid avalduma poisis.

Temal polnud sõpru. Kirikuesisel platsil pärnade all nende maja lähedal jooksid ja kilkasid kesklinna lapsed rõõmuhoos. Jakob oli väga harva nende hulgas, ja neil korril tundis ta end sääl võõrana. Meeleldi viibis ta oma viiuli juures ja suutis mängida juba nii mõnedki lood, kuigi tal polnud juhatajat ega õpetajat. Suvepäevil istus ta sageli, kui ema oli väljas rikaste perekondades pesemas, avatud akna ees toas ja mängis. Ah, millised lihtsad ja ometi õrnad lood kostsid alla tänavale, kus lastekarigi sel hetkel vaikis ja mõni möödamineja peatus, et kuulatada helisid.

Ühe laulu õppis poiss mängima isa pärandusena. See oli vana tuntud kirikulaul „Oh võta mind, mu Jumal''. Isa mängis seda alati, ja nüüd õppis poegki selle viisi pähe, mängis sageli endale, aga ka emale, kui see toas toimetas või puhkas väsimusest. Aga ka muid viise oskas Jakob ajajooksul viiuldada.

„Inglid taevas kuulevad sinu mängu,'' ütles ema kord ühel pühapäeva hommikul, kui Jakobi viiulihelid sulasid ühte lahtise akna taga siristavate lindude lauluga.

„Siis kuuleb ju ka isa, kui ma mängin? Eks ole? Isa on ju taevas!''

„Jah, poeg, ta kuuleb ja on rõõmus. Aga kõige rohkem tunneb Jumal ise rõõmu sinu mängust!''

Ja nõnda mängis Jakob, nagu kuulaks isa siinsamas toas tema viiuldamist ja nagu naerateleks Jumal kõrges tema mängu kuulates.

Kuid oli ka päevi, mil mure ja raskused tungisid majja, ja ema haigestus ühel päeval. Tiisikus tabas ema, ja lootust oli vähe, samuti ka puudusid võimalused arstimiseks. Nüüd pidi väike Jakob ise talitama kodus ema asemel, kes lamas voodis.

Poiss mängis surevale emale...

Ei saanud Jakob palju mahti laarata viiuli, sest ta pidi hoolt kandma ema eest, ja päälegi puudus tal õige tahtmine viiuldamiseks.

Ühel pärastlõunal kutsus haige ema — ta oli juba mitu kuud voodis — Jakobi enda juure ja ütles:

„Armas Jakob, võta viiul ja mängi isa laulu. Ta kuulab hää meelega oma poja mängu, ja ka Jumalal on rõõmus meel.''

Poiss mängis kõik kolm salmi. Ema kuulas kinnisilmil ja ümises tasaselt laulusõnu. Siis avas ta silmad ja kõneles:

„Sa pead jääma üksi, armas Jakob, sest minu muretee on käidud. Sa jääd vaeslapseks, aga usu, sinul on Isa taevas. Varsti viidakse välja siit majast surnukirst. Aga üleval — sääl taevakodus on hää olla.''

Jakob pani pilli kõrvale ja puhkes nutma. Ta oli südantlõhestavalt kurb seda kuuldes.

„Ema, kas sa tõesti sured?''

„Jah, kallis poeg, see on Issanda tahtmine. Jää ustavaks, usu Temasse, ja meie näeme kord taevas üleval. Mängi veel kord!''

Poiss mängis. Kui ta jõudis reani: „Sa viid mind läbi maruja surmaööst'', nägi ta kahvatumas ema palgeid ja kustuvaid silmi.

Üheks hetkeks haaras teda hirm ja kartus surma ees, aga siis ohkas ta sügavalt ja mängis ka kolmanda salmi.

„Ema, kas sa kuuled taevas minu mängu?'' küsis ta siis vaikselt.

Aga ema oli juba surnud. Ta lamas kangena voodis akna kõrval. Nüüd tõmbas poiss veel mõned korrad poognaga üle keelte ja mängis oma õpitud laule.

Ta teadis ja uskus, et nüüd kuuleb taevas ka ema, kuidas ta mängib õndsaid laule isa vanal viiulil.

Hermann Jänes.

KORPUSE KADETTIDE NURK.

Et kindlustada kasvu.

Kavatse pidada iga päev „pool tundi Jumalaga." Kui sa ei või saada tervet pool tundi, kavatse pidada kaks veerand-tundi, aga pea seda. See võib olla tähendab jätta tegemata mõnd asja, kuid see tähendab ka, et kõik, mis teed, on tehtud paremini.

Loe piiblit. Võta seda sisse rohkem kui suutäis korraga, ja mitte ainult siis, kui tahad anda seda uuesti välja. Loe seda otsides säält midagi isiklikult. Tarvita alati abirikast raamatut, või kui võimalik, kaks; nii et tundes mitte küllalt ühest, võid lugeda teist. Otsi midagi, mis jääb meelde lugedes mõistlikult.

Kultiveeri, arenda, anna välja. Tarvita võimalusi rääkimises vaimulikkude asjade üle, kui oled seltsiliste hulgas. Mõtted, mida Jumal tarvitab, et kasta janunevat maad, on rääkimine tee äärtel, lõunalaual, külastamisel ja kõne lõpul ühine palve.

Piibel tema levitamises.

Pühakirja ajalooline ehtsus on tõestatud.

Selles numbris jatkub komandör Mildred Duffi artiklite seeria piibli tekkimise ja levitamise üle. Autor kõneleb piiblist kui vanimate raamatute kogust.

Kuigi me räägime piiblist kui raamatust, sellepärast, et ta räägib maailma-laia lugu, siiski see üks raamat koosneb mitmest raamatust — tõeolu, ta on terve raamatukogu.

Mine raamatukokku, vaata riiulitele, mis täidetud raamatutega. Siin on valik ajalooliisi raamatuid; siin on ilusad luuled, siin suure kuulsa kangelase elulugu — see raamat kirjutati alles möödunud aastal, üks teine jälle mitu aastat enne teie sündimist.

Just samuti on piibli raamatutega.

Jumal kutsus targemaid mehi Juuda rahvusest, et kirjutada Tema raamatut, enam kui tuhande aasta eest. Mõned kirjutajatest olid rikkad ja haritud; mitmed olid alandlikud ja vaesed. Kuningad kirjutasid; sääl olid karjapoiss, noormees vangis, kes oli viidud orjusesse võõrale maale; keegi suur juhataja; alandlik viljakoguja; vihatud tolliametnik; telgitegija ja mitmed vaesed kalurid. Jumal leidis tööd neile kõigile.

Piiblis on kuuskümmendkuus raamatut,

kirjutatud kõige vähemalt neljakümne isesuguse kirjutaja poolt. Ajaloolised raamatud, sala-laulude kogu, häade meeste ja naiste elulood, vapustavad pildid näitavad patust olekut. Jumal valis inimesi, kes kõige kõlbulikumad kirjutama iga osa. Ta kutsus neid oma tööle; Ta rääkis nende südametele ja pani oma Vaimu neisse.

Moosese raamatu algupärand kivil.

Praegusel ajal lugedes Jumala sõna tihti unustatakse, kui vanad, vanad kirjutused on ta esimesed raamatud, ja kuidas kõik on muutunud pääle selle, kui nad on kirjutatud.

Nähes sõnu, mis kirjutatud nii selgelt ilusale valgele paberile, lugeja ei peatu mõtlemiseks, et need on kirjutatud päevil, kui

maailma suurimad rahvused kirjutasid oma raamatuid savitükkidele

või toorele murduvale paberile, mis tehtud pruunist pilliroost.

Nii piibli lugejad muutuvad kannatamatuks; ja sellepärast, et nad ei või saada aru kõik ühe korraga, mõned on isegi nii rumalad, et loobuvad täiesti vana testamendi lugemisest.

Aga asjad, mis on nii rasked arusaamiseks, on rasked ainult sellepärast, et meie oleme nii rumalad. Alati, kui on leitud midagi antiikajast, need on näidanud, kui täpselt tõsine on piibel.

Mitu aastat tagasi juhtus midagi iseäralikku just sel ajal, kui kahtlused olid kõige hullemad, millal need inimesed, kes ei usu Jumalat, seletasid, et linnad ja kuningad, mis nimetatud vanas testamendis, pole olnud üldsegi. Jumal ise lubas, et vanad linnad ilmusid veel kord päevavalgele.

Neid leiti sügaval maa all nende ilusate kuningakodadega, raamatukogudega, mis täidetud raamatuist, pikkade pildi-gallerliidega, mis ehitatud algusest otsani kividega ja marmoriga, millele olid lõigatud nende kuningate pildid, kelle olemasolu üle inimesed hakkasid kahtlema. Nii see juhtus.

Päästmise demonstratsioon

Ühenduses ohvitseride koosolekuga peeti laupäeva, 17. jaanuari õhtul avalik demonstratsioon esimese korpuse ruumis kol. Simpsoni juhatusel ja staabikapten Pennicki kaasabil ühes kõigi Eestis tegutsevate ohvitseridega.

Hoolimata halvast ilmast — lumetorm ja külm — oli tulnud suur rahvahulk. See tund oli tõesti huvitav ja andis rikkalikku kasu. Meie korpus oli esitatud mitme ettekandega. Teisel korpusel oli tore ettekanne Saaroni roosist ja ristist, mis on ju oluline meie kuulutamises. Erilist huvi äratas ensain ja proua Granholmi number okkarina'l (savipill) ja gitarril, samuti esimese korpuse esitamine „liivakasti grupist ohvitserini" võeti vastu kiiduavaldusega. Ensain Ambrosen samariitliselt töölt andis meile mõned pilgud oma tööväljalt.

RUTH MOLIN.

OHVITSERIDE KOOSOLEKUD

„Ma tahan teile enam hääd teha kui hakatuses." (Esekiel 36:11.)

Need sõnad olid põhiteemiks kinnistele koosolekutele, milele kogusid Eesti ohvitserid kolonel-ltn. G. Simpsoni juhatusel. Need koosolekud andsid palju niihästi südamele kui meelele. Kolonel vaimustas oma kõne läbi niihästi vanemaid kui nooremaid ohvitsere suuremale andumisele töös. Tunneme, et need koosolekud viisid meid ligemale Jumalale ja Armee põhimõtetele. Sõdurite koosolek reede õhtul oli sisseõnnistamisetund, mil tehti palju pühi otsuseid, mis viiks meid enam tervesüdamlisele teenistusele hingede päästmiseks. Staabikapten Pennick, kes lisas palju juure igale koosolekule, aitas koloneli.

Võit on ees, sest Issand on kaasas!

W. G.

ERILINE KOOSOLEK BÖRSISAALIS.

Pühapäeval, 18. jaanuaril lehvis Pikal tänaval Börsisaali esisel Päästearmee vere ja tule lipp. Sääl korraldati eriline koosolek, kuhu oli palutud ka auvõõraid. Koosoleku alguks ilmusid kohale Rootsi saadik parun Kosküll, haridus- ja sotsiaalministeeriumi esindaja dir. G. Ollik ja Peeteli õpetaja R. Bidder ühes oma koguduse laulukooriga. Viimaselt kõlasid mitmed ettekanded, vaheldudes Armee võidu- ja sõjalauludega. Algul esines terr.-komandör G. Simpson kohase loenguga Armee töö ja tegevuse üle, millest võisime kuulda palju õpetlikku ja kasulikku. Ta näitas, kuidas Armee on arenenud väikesest hulgast, kellel algul oli palju vaenlasi, suureks sõjaväeks — abiandva käe Armeeks. Päästearmee töötab 83 maal ja asumaal, tal on 15.113 töökeskust, ja peale selle öömajad ning abiandmise punktid, emadekodud, haigemajad jne.

Ka kõnelesid adjutant Molin kui Armee töö alustaja Eestis ja ensain Ambrosen, kes pisarateni liigutatult jutustas päälinna hädadest, millega ta kokku puutunud samariitlise töö alal.

Dir. G. Ollik tervitas Päästearmee juhte soojade kristlikkude sõnadega, milles väljendus ka lahke poolehoid Armee tööle valitsuse poolt. õpetaja R. Bidder rääkis eriti vaimustavalt ja usutulega sellest sõjaväljast, millel kõik võitlejad Jumala riigi töös ühiselt peavad kannatama ja nägema suurt vaeva. Ta oli rõõmus viibima sellel koosolekul, ja üldse soovib lähemat koostööd misjoni alal, mis väga tarvilik vastastikku toetamise mõttes. õp. Bidder lõpetas koosoleku südamliku palvega.

H. J.

Meie võitlusväljalt.

Tallinna I.

Pühapäevast pühitsuskoosolekut ja päästmiskoosolekut esimeses korpuses juhatas staabikapten Pennick. Ennelõunased tunnid oli aeg, mis pühendatud Jumalale palves ja läbikatsumises.

õhtune koosolek polnud mitte ainult päästmis-, vaid ka juubelikoosolek. Kui patused saavad vabaks ja kadunud rändurid jõuavad koju, kas see on muud kui juubel? Kohe algusest tundsime Jumala lähedust. Laulud ja tunnistused olid täis jõudu, ja kui staabikapten kõneles piiblisõna üle, saime aru, kuidas Jumal laskis kuulda oma häält tema läbi. Järelkoosolekul nägime suurimat pattu, mida võib mõelda, seltsilisi, kes läksid, et olla abiks mõnele hingele, ja õnnetuid hingi, kes ruttasid kahetsuspingile, et leida päästmist ja pattude andestamist. Manitsevad kutsekoorid vaheldusid auliste juubelikooridega, ja sel ajal otsisid kümme hinge päästmist. Halleluuja!

Haarav oli päeva ja selle koosoleku lõpp, mil meie uuesti pühitsesime endid armsa lipu all, et paremini kui enne teostada meie hüüdsõna: „Eesti Jumalale". — Me täname Jumalat rikkalikkude õnnistuste eest, mida võisime läbi elada selle külaskäigu läbi.

RUTH MOLIN.

„Sõjahüüu" levitamise märkused

Üldsekretärilt.

Uus „Sõjahüüu" stiil on hästi vastu võetud ja peaks lisama juure meie iga-kuulise Evangeeliumi sõnumi populaarsust. See väljaanne sisaldab palju uusi punkte. Eriline lehekülg naistele ja kodule peaks olema mitmele külgetõmbavaks, kuna teated Armee tegevusest on huvitavad lugemiseks.

Me hindame väga nende tööd, kes müüvad „Sõjahüüdu" korrapäraselt, ja kutsume üles teisigi, kes teeksid seda sama. Palun, teatage oma nimi juhtivale ohvitserile.

Palume ka panna tähele meie üleskutset raha suhtes, et võiksime saata „Sõjahüüdu" haigetele, vaestele ja vangidele.

„SÕJAHÜÜD"
Nr. 18. Jaanuar 1931.

Välja antud:

Tallinna I korpus 950 eks., Tallinna II korpus 600 eks., Tallinna Samariitl. töö 100 eks., Tartu korpus 500 eks.

AUNIMESTIK.
Ohvitserid:

Leitn. V. Muul — 200, leitn. K. Bernadt, — 90, leitn. J. Matveus — 50 eks., ltn. S. Muusekant — 150, ltn. M. Blees —50, ens. V. Granholm — 40 eks.

Allohvitserid ja sõdurid:

Tallinna I korpus:

V. Kalla — 120 eks., seers. O. Riis 100, sõd. F. Leeman — 75, sõd. E. Nieman — 60, seers. H. Sandberg — 50, seers. E. Vikman — 40, sekr. E. Reinberg — 30, seers. J. Kanter — 30, seers. A. Sagar — 30, seers. O. Vikman — 27, muusek. M. Ernits — 26, muusek. A. Matveus — 25, seers. M. Nee — 25, kassah. J. Kütt — 25, seers. A. Kreos — 25 eks.

Tallinna II korpus.

Sõdur A. Reismann — 35, nekr. T. Laanetalu — 30, sõdur E. Alberg — 25, nekr. A. Liin — 25.

Tartu korpus.

Nekrut E. Jansen — 25 eks.

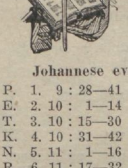

Mööga ja kilbi brigaad.

Piiblitekstid veebruaris.

Johannese ev.

P.	1.	9 : 28—41
E.	2.	10 : 1—14
T.	3.	10 : 15—30
K.	4.	10 : 31—42
N.	5.	11 : 1—16
R.	6.	11 : 17—32
L.	7.	11 : 33—44
P.	8.	11 : 45—57
E.	9.	12 : 1—11
T.	10.	12 : 12—22
K.	11.	12 : 23—36
N.	12.	12 : 37—50

1. Aja raamat. Salomoni valitsus.

R.	13.	28 : 1—10
L.	14.	28 : 11—21
P.	15.	29 : 1—9
E.	16.	29 : 10—19
T.	17.	29 : 20—30

2. Aja raamat.

K.	18.	1 : 1—17
N.	19.	2 : 1—10
R.	20.	2 : 11—18
L.	21.	3 : 1—17
P.	22.	5 : 1—14
E.	23.	6 : 1—11
T.	24.	6 : 12—23
K.	25.	6 : 24—33
N.	26.	6 : 34—42
R.	27.	7 : 1—11
L.	28.	7 : 12—22

Erilised nädala palveteemid.

Veebruar	1.	Tööta olek.
„	8.	Kesk-Ameerika ja Lääne-India.
„	15.	Lapsed, kellel on päästmata vanemad.
„	22.	Hiina.

Territooriumi märkused.

HUVITAVAID JUHTUMUSI LÄTI-EESTI TERRITOORIUMIL.

Territooriumi komandör. Juhataja külastas kuu jooksul mitu keskkohta ja juhatas väga õnnistusrikkaid koosolekuid. Aasta algas Miitavis, kus oli elu- ja jõurikas aeg. 6. jaanuar oli sõdurite-päev Riias 7. jaan. oli väga edukas salvatsionistide demonstratsioon Riia I, mis oli tähendusrikas, kuna sääl viibisid kõik Läti ohvitserid. Riias ja Tallinnas peeti kaks päeva iseäralikke koosolekuid ohvitseridele, kus igaüks sai julgust ja läks tagasi oma korpusesse, et viia edasi Päästesõda suurema jõuga. Külastati ka Riia I, Tallinna II, Vindavi ja Tartut.

Kasutades juhust, et kõik ohvitserid viibisid Tallinnas, korraldati 17. jaanuaril ühine demonstratsioon, millest osavõtt oli suur. Pühapäeva päälelõunal oli kogunud suur hulk kuulama koloneli loengut Päästearmee üle. Sääl viibisid ka Rootsi saadik parun von Kosküll, haridus- ja sotsiaalministeeriumi esindaja härra Ollik ja õpetaja Bidder. Kaks viimast rääkisid Armee tööst ja sõjakäigust. — Eriline sõdurite- ja nekrutitekoosolek Tallinnas oli täis rikkalikke õnnistusi. Kuu jooksul registreeriti palju otsijaid. Kõik au olgu Jumalale!

Kindral-sekretär. Staabikapten ja proua Pennick algasid uut aastat Tukumis, kus vaatamata külmale ilmale, koosolek oli hästi külastatud. 6. jaanuaril külastati Miitavit, kus saal oli täidetud huvitatud kuulajaskonnaga ja platvormi täis vaimustatud sõdureid. Teenistuses oli ka uus pasunakoor. Riia II ja III korpust külastati 7. jaanuaril, mil said osaks rikkalikud õnnistused. Staabikapten aitas territooriumi komandöri ohvitseride koosolekuil Riias ja Tallinnas ning juhatas 18. jaanuaril koosolekut Tallinna I ja teisi koosolekuid Eestis. Liibavit külastati kuu viimasel pühapäeval ja peeti loeng valgusplitidega Jaapani üle laupäeva õhtul. Kiidame Jumalat kõikide eest, kes tegid suurt otsust nendes koosolekutes.

Territooriumi koduühingu sekretär. 7. jaanuaril annetas territooriumi komandör proua staabikapten Pennickile tunnistuse ja aumärgi kauaaegse teenistuse eest, nagu nimetatud viimases väljaandes. See näitas, et tema on „vanem ohvitser Lätis". Sellel ajal oli koosolek väga vaimustav. — Proua Pennick külastas paljuid keskkohti koduühingu huvides, muuseas Riia II, Miitavi ja Liibavi. Tal on palju kavatsusi tuleviku kohta. Paluge Jumala õnnistusi koduühingule.

Ensain Hart. Pääle enam kui 6-aastase ustava teenistuse sai ensain selle, mis saab iga ohvitser ühenduses nende teenistusega — jumalagajätu käsutuse. Territooriumi komandör juhatas jumalagajätu koosolekut 28. jaanuaril ja rääkis kõrgelt ensaini ustavast teenistusest ja Issanda tööst kogu tema aja jooksul siin territooriumil — kas ühenduses sõjakooliga või teistes ülesannetes, mida ta võttis enesele teha nii vabatahtlikult. Ta lahkus Riiast kuu lõpul ja sai käsutuse Londoni. Peame alati meeles, mida tema on teinud territooriumil, ja mitmed palved jälgivad teda. Tänu Teile, ensain, Jumal õnnistagu Teid.

Rahvuslik üleskutse. Ohvitserid ja sõdurid tungivad edasi selle tähtsa asjaga Lätis, mida nad tahavad lõpetada selle kuu lõpul. Üleskutse Eestis on veebruari ja märtsi kuul, mil seltsilised tahavad minna edasi energiliselt, et kindlustada rahalist seisukorda Päästesõja edasiminekuks, mis on patu vastu. Palu ja tööta selle ettevõtte kasuks!

Vaeseid perekondi külastamas.

Samariidi ohvitseri kogemusi.

Külastasin üht perekonda, kus isa on haige juba kaua aega. Vanem tütar oli tööl suvel, kuid taj ei ole praegu mitte midagi. Neil on veel kaks kooliskäivat last ja üks väikene neljanädalane. Neil ei olnud leivaraasugi ega ka tuld. Me valmistasime neile midagi söömiseks ja järgmisel päeval läksin turule ja palusin puid, mida saatsin neile.

*

Keegi mees, kel ei olnud raha ega nõu, küsis: „Kas pean jatkama veel edasi eluga, või pean ma surema? Ei ole söönud juba kahel päeval." Andsime talle puid raiumiseks, selle eest sai lõunasöögi ja raha. Enne kui ta lahkus, jättis ta järele suure noa — kui mälestuse. Võib-olla see oleks olnud talle kiusatuseks?

*

Vaene perekond: isa ja ema — mõlemad haiged. Riided ja jalanõud müüdud, et saada vähe süüa. Majas ei olnud puid. Käisin palumas neile puid, aadsin neile paar krooni ja toitu supiköögist. Mõlemad said jalanõusid ja teisi riideid, ja mees on nüüd jälle alustanud tööga.

SAMARIITLISEST TÖÖST LÄTIS.

Taly annab end tunda. Kuid kõik ei tunne seda ühetaoliselt. Kui palju on neid, kellel talvel tuleb leppida peenema leivatükiga ja kellel on nii palju raskusi! Paljud nendest tulevad ka Päästearmeesse, sest nad teavad, et see kedagi ära ei aja.

Siin üks väljavõte ohvitseri teadetest korpusest. Sarnased juhtumised korduvad iga päev, kuid kahju, pole nii palju, et iga tarvidust rahuldada.

1. Ühel päeval tuli meile keegi noor naine, kelle mees kauemat aega oli tööta, ja neid ähvardab nälg. Temal on kaks väikest last, üks 3 aastat ja teine 1½ aastat vana, ja neil ei ole midagi süüa. Külastasime neid ja leidsime, et kõik oli tõde. Läksime ja ostsime neile leiba, rasva, heeringaid, mannat ja suhkurt. Oh, kuis nad olid tänulikud!

2. Ühel õhtul koputati meie uksele. See oli keegi keskealine mees, intelligent, kuid väga kulunud riietega. Tema rääkis Vene keelt, ütles, et on Vene pagulane, lesk, temal on kodus kaks last, kellel pole midagi süüa. Palus temale laenata 7 lati. Andsime 2 lati ja läksime järgmisel päeval külastama. Oli hirmus näha seisukorda, milles elas tema ja ta lapsed. Endise keisrivalitsuse ajal oli temal vastutav amet kohtus, kuid praegu annab tunde Juudi lastele. See teenistus on liig väike. Andsime temale veel 5 lati.

3. Viimasel nädalal saime teate, et üks meie sõdureist on raskesti haigestunud ja on täiesti üksinda voodis maas kütmata toas. Külastasime teda ja leidsime nii, nagu oli öeldud. Ei võinud teda sinna nii jätta, tõime oma elukorterisse ja panime voodisse, sest sääl oli meil kergem teda ravitseda. Sääl lamas ta voodis 6 päeva. Praegu ta on jälle terve ja tänab antud abi eest.

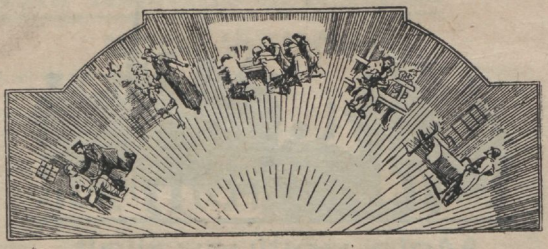

ABIANDVA KÄE ARMEE.

Kui oled mures ja vajad troosti, poolehoidu või palvet vaimlises edasiminekuks, kõnele igale Päästearmee ohvitserile või kirjuta selles asjas „Abiandvale Käele", territooriumi komandörile, Matisa iela 13 dz 6, Riga, Latvia. Me tahame aidata sind.

Võtkem Jumalale laulda!

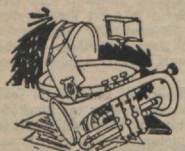

1.

1. Mu elupäevad muutuvad
ja kiiresti nad lendavad,
kuid usus lähen julgesti,
mu kindel troost on see:
Koor: Jah, Jeesus on seesama veel,
Ta on ja jääb siin eluteel
mu sõbraks, kes mind juhatab,
Ta arm mind kinnitab.
2. See aeg mul seisab meeles veel,
kui käisin kurb maailma teel.
Siis otsis mind mu Päästija —
mul andis armu Ta.
3. Sest ajast olen õnnelik,
ei hirmuta mind tulevik,
vaid ootan suure rõõmuga,
mil ilmub Päästija.
4. Küll olen ilmas põlatud,
kuid Jeesus on mind austanud.
Ta kinkis kodu mullegi
ja pakub sullegi.

2.

R. M. 601.

1. Südameid on ilmal tarvis,
Puhastatud südameid,
Kes on oma minast lahti,
Pühast Vaimust juhitud.
Südameid, kes seisvad julgelt,
Kuigi võitlus raske on,
Ja kes kõike teha püüdvad
Ainult oma Päästja auks.
Koor: Südameid, kes lippu tõstvad
Raskemates võitlustes,
Kes ka surma läevad julgelt,
Päästja järel kõndides.
2. Südameid, kes seisvad truulit,
Kuigi teised langevad.
Südameid, kes kaasa tundvad
Neile, kes on vaevatud;
Südameid, kes armastavad,
Ennast ära salgades,
Ja kes kõiges öelda võivad:
Sündku Sinu tahtmine!
3. Südameid, kes kõike teevad
Langenute päästmiseks.
Leigetel ei ole paika
Lipu alla jäämiseks.
Südameid, kes valmis andma
Viimast veretilgakest,
Raskusi kõik julgelt kandma,
Nii kui Jeesus teinud tõest.

3.

J. M. 190.

1. Kõik patused, tulge, on Jeesuse hüüd.
Täit vabastust, päästmist ta tõotab nüüd.
Sest ärgake, orjad, kes magate veel,
kui usute, valgus ja au on siis eel.
Koor: :,: Jah, Juuda soo lõvi ees murdub kõik ahel,
ta uuesti võite toob alati meil! :,:
2. On maailm te vastu ja saatana väed,
kes hoiavad kinni kõik meeled ja käed;
kuid Jeesus, te Päästja, kes võitles te eest,
küll Temaga pääsete võitluste seest.
3. Küll äge on võitlus siin murede maal,
kuid taevas teid ootamas auline saal.
Sääl valmis ju kuningriik, kullane kroon,
ning võidupärg võitjale, Issanda troon.

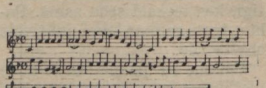

1. *Üks armastusehüüd, / ja patuori vabaks saab. / Üks sõnum tal abiks on, / siis unest võib ta ärgata. / Üks palve aitab veel, / ja tema ahel murdub siis. / Ja taevas, maa on rõõmsad kõik, et patust pääses hing.*

2. *Üks hing veel saada võib / nüüd taevavalgust ülevalt. / Üks ainus pingutus, / et patukoormast vabaks saab. / Üks sõdur rohkem veel, / kes võitleb me Jehoova väes, / nii, kuni nõtkund iga põlv / ja kiidab Päästja au.*

Oluline palve juures pole mitte see, et meie Jumalalt midagi palume, vaid et meie avame oma südame Tema ees, kõneleme Temaga ja alaliselt elame Temaga ühenduses, sest palve on kestev jätmine Jumala hooleks.

Sundar Singh.

Päästearmee teeb Eestis oma esimese üleskutse

üldisele rahvahulgale. Veebruari ja märtsi kuu jooksul tulevad avalikud korjajad Teie juure üleskutsega ja me loodame, et tahate vastata suuresüdamliselt territooriumi komandöri üleskutsele, mis trükitud 2. lhk.

Palun, aidake kuulutada armuõpetust patustele,

külastada haigeid ja kurbi, toita näljaseid ja katta neid, kes alasti.

Jeesus ütles: „Mida te iial olete teinud ühele minu vähema vendade seast, seda olete minule teinud".

Annetusi võib ka saata

adj. Molinile. U.-Sadama 11-a, Tallinna. Kapt. Jörgensenile, Vaksali puiestee 8-a, Tallinna. Ens. Granholmile, Tähe 124, Tartu.

Joomari ümberpöörmine Liibavis

Kes küll võiks olla see inimene? Tema on joomisest kokku varisenud!" mõtlen ma iga kord, kui uuesti ja uuesti teda näen vabaõhukoosolekuil. Tema pilk tunnistas, et tema oli joomahimu täieline ori.

Laulud ja tunnistused koosolekuil siiski mõjutasid vähehaaval teda. Kuigi patt oli teda kurnanud ja lõpulikult hävitanud, nägin ma siiski temas soovi, end parandada ja vabaks saada.

„Kallis vend," ütlesin temale ühel päeval, „ka teile on veel halastust, andke Päästjale oma süda!" Ta naeratas, ja pisut olles joobumuse mõju all, küsis: „Kas teie usute seda?" Veel täna näen, kuis tema ühel päeval langes kahetsuspingile, ja Jumal sai võidu.

Tema tõusis üles kui uus loom, keda Jeesuse veri oli puhastanud kõigist pattudest.

Tema naine oli nii väga rõõmus selle üle, et ise ka andis end Jeesusele. Enne nii õnnetus majas algas uus elu. „Enne oli meie kodu nagu põrgu, nüüd see on nagu taevas," tunnistas ta seda mulle alles hiljuti.

Kõik, kes teda varemalt tundsid, vaatasid sellele kui imeteole. Meie Suur Meister teeb veel tänapäev imetegusid. ENSAIN HÄNNI.

PÄÄSTEARMEE

Tallinna I korpus U. Sadama t. 11-a
Tallinna II korpus Vaksali puiest. 8-a
Tartu korpus Tähe tän. 124, Tartu

Koosolekute aeg:

Pühap.: kell 10 e. l., kell 3 ja kell 7. (Tallinna I korp. kell 6).

Ärip.: teisip., neljap. ja laup. kl. ½8.

Pühapäevakool igal pühap. kl. ½1 p.

Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, ½ a. 1.10 kr. Üksiknumber 15 senti. Vastutav toimetaja: envoi L. Bakul. Väljaandja „Päästearmee", Tallinnas, U. Sadama tän. 11-a. O.-ü. „Vaba Maa" trükk Tallinnas, 1931.

EESTI RAHVUSRAAMATUKOGU AR